

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200361
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712200361.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: K. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v K. K., X. ul.č. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Račianska ul.č. 62 proti odporcovi Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, IČO: 36 234 176, právne zastúpený In Medias Res, s.r.o., so sídlom v Tranev, Sladovnícka ul.č. 13, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, o neplatnosť úverovej zmluvy a ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

U r č u j e, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 22.09.2010 medzi navrhovateľkou a odporcom je **n e p l a t n á**.

U r č u j e, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 03.03.2011 medzi navrhovateľkou a odporcom je **n e p l a t n á**.

U r č u j e, že z dôvodu neprijateľnosti sú **n e p l a t n é** zmluvné podmienky uvedené v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22.09.2010 medzi navrhovateľkou a odporcom a v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 03.03.2011 medzi navrhovateľkou a odporcom podľa, ktorých :

„Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) sa rozhodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v tejto Úverovej zmluve, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“

„Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže Zmluvu o RÚ I., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I, prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 8, 9.,10., a 11. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ,a.s. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RÚ II., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 13. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ II. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II, prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v Hlave 12. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ,a.s .“

„Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“

„Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok ... c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ., d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.“

„V prípade vzniku akejkolvek zo skutočností uvedených pod písm. a./b./c./, § 3 Hlavy 6, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.“

„Spoločnosť je oprávnená meniť výšku základnej úrokovej sadzby a RPMN v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu v SR s tým, že je povinná klientovi zmenu základnej úrokovej sadzby bezodkladne oznámiť. V prípade zmeny sadzobníka poplatkov a odmien podľa ustanovenie tohto paragrafu neplatí ustanovenie § 5 Hlavy 9 týchto ÚP, t.j. spoločnosť nie je povinná oznámiť zmenu klientovi aspoň 30 dní vopred a klient nie je oprávnený ÚZ okamžite vypovedať.“

„V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.“

„Zánik ÚZ nemá vplyv na platnosť zmlúv a iných právnych úkonov zabezpečujúcich záväzky z ÚZ, ktoré naďalej zabezpečujú pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti s ÚZ alebo vzniknuté v dôsledku ukončenia ÚZ. Odstúpením od ÚZ nezaniká nárok spoločnosti na zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov podľa ÚZ a ÚP, Metodickéj príručky a ďalších súvisiacich dokumentov a to až do okamihu uhradenia všetkých záväzkov klienta, ktoré mu vyplývajú z ÚZ. Obsah tohto ustanovenia platí aj pre Zmluvu o RÚ I. a zmluvu o RÚ II. „

„Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti v súvislosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I. a Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút, prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo Zmluvy o RÚ II. a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.“

„V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok, oproti iným klientom bez vernostného identifikačného čísla ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovenie klienta spoločnosťou telefonicky, prostredníctvom GSM technológií a internetu. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny, týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti, vždy bezodkladne oznámi spoločnosti. Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak, ako je uvedené v Hlave 14 § 14 týchto ÚP. Vzhľadom na to, podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov za trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 15 tohto ustanovení bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti.“

„Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory, vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený P. J. A. narodeným XX.XX.XXXX, so sídlom Q. XXXX, XXX XX O.Č., a to zo Zoznamu rozhodcov, vedeného P. J. A., ktorý je v Zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. P. J. A. je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok k rozhodcovskej doložke. P. J. A. je však povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného odkladu na nižšie uvedenej internetovej stránke. Osoba rozhodujúca o námietkach proti rozhodcovi, resp. spôsob jej určenia je uvedený v nižšie uvedených Rozhodcovských pravidlách.“

„Obe zmluvné strany berú na vedomie, že rozhodcovské konanie je neverejné, spravidla iba písomné a že ak sa nevyjadrí žalovaný do siedmich kalendárnych dní odo dňa, keď mu bola doručená žaloba, sú skutočnosti vyjadrené v žalobe považované za nesporné.“

„Pre prípad, že by P. J. A. z vážnych dôvodov nemohol jediného rozhodcu určiť, určí jediného rozhodcu zo Zoznamu rozhodcov žalobca.“

V ostatnej časti sa návrh navrhovateľky zamieta.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, podaným na tunajšom súde dňa 9.1.2012 domáhala, aby súd určil, že úverové zmluvy uzavretými medzi ňou a odporcom č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011 sú neplatné. Tiež sa domáhala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 500 Eur ako primeraného finančného zadostučinenia. Vo svojom návrhu navrhovateľka uviedla, že ako spotrebiteľ požiadala telefonicky odporcu o úver, na čo jej boli zaslané na podpis úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010 a úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011 v dvoch origináloch, na dopísanie dátumu a podpis. Súčasne boli zaslané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Úverové podmienky (v samostatnej brožúre). V tabuľke, ktorá je súčasťou listu, sú uvedené v podrobnom rozpise jednotlivé položky, z ktorých pozostáva mesačná splátka úveru a to nasledovne:

1) Úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010 poskytnutá výška úveru 2 000 € splátka úveru 113,16 € 2,11 € poistne. 1.99 € poplatok za vedenie účtu a 0.30 € poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok (zahnutý v splátke úveru) pričom je *, ktorá je následne vysvetlená pod tabuľkou : * poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok je účtovaný iba za predpokladu, ak je táto služba na zmluve zjednaná. Pozn. Do dnešného dňa vyplatená suma z úveru č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 2 000 €
2) Úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011 poskytnutá výška úveru 950 €. splátka úveru 31,36 €, 0,58 € poistne. 1.99 € poplatok za vedenie účtu a 0,30 € poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok (zahnutý v splátke úveru) pričom je *, ktorá je následne vysvetlená pod tabuľkou: * poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok je účtovaný iba za predpokladu, ak je táto služba na zmluve zjednaná. (do dňa podania žaloby vyplatená suma z úveru č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 313,60 €)

V Závere listuje upozornenie (výraznejším písmom):

POZOR! Ponuka je platná, ak zmluvu zašlete späť na Horne Credit Slovakia: a.s., najneskôr do týždňa od jej doručenia. Preto neváhajte a obálku so zmluvou a originálom výpisu z účtu nám zašlite späť čo najskôr!

Zmluvy navrhovateľka po doručení a bežnom preštudovaní, nakoľko sa nachádzala v nepriaznivej finančnej situácii, čím bola daná aj finančná a časová tieseň, podpísala a s dopísaným dátumom obratom zaslala odporcovi a následne odporca jej poukázal finančné prostriedky na účet. Navrhovateľka zvýraznila, že podpísala úverové zmluvy v dobrej viere, že je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, v súlade s všeobecne zaužívanými zvyklosťami, v súlade bono mores a nepoškodzuje jeho práva chránené zákonom. Navrhovateľka ďalej v návrhu uviedla, že odporca sa voči nej dopustil viacerých nekalých obchodných praktík. Odporca vo vopred vyplnenej zmluve, ktorú poštou zaslal spolu so sprievodným listom na podpis navrhovateľke uviedol v ODS.40 interval RPMN pri úvere č. XXXXXXXXXXXX od 31,9 % do 35,4 %, úver č. XXXXXXXXXXXX od 33,8 % do 35,4% s tým, že si doslova automaticky vynútil súhlas navrhovateľky s takýmto spôsobom uvedenia skutočnej RPMN keď v poznámke uviedol "presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, „Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru." Odporca v tejto poznámke k ODS.40. pod „***" použil to najdrobnejšie písmo, takmer žiadny odstup riadkov čo ešte sťažuje čítanie. Je doslova nemožné túto poznámku prečítať bez technickej pomôcky (lupy) pri vynaložení úsilia, ktoré možno bežne vyžadovať. Odporca v ODS.50 uvádza zdôrazňujem, že na vyplnenej a predtlačenej zmluve pod nápisom POISTENIE VÝDAVKOV v zátvorke (dobrovoľné). Tu je podľa navrhovateľky na mieste otázka ako môže byť takéto poistenie dobrovoľné, keď navrhovateľ ako spotrebiteľ nemal absolútne žiadnu možnosť prejaviť dobrovoľnosť a svoje rozhodnutie čo i len vyznačením, či s takýmto poistením súhlasí, alebo nie. V konečnom dôsledku absolútnym dôkazom toho, že navrhovateľka ako spotrebiteľ nemala možnosť nepristúpiť na takéto poistenie je aj tá skutočnosť že mesačné poistné úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2.11 € je už započítané v mesačnej splátke 113,16 €, úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 0,58 € je už započítané v mesačnej splátke 31,36 €, ktoré sú uvedené v ods. 37 zmluvy o úvere a jej rozpis je v tabuľke sprievodného listu. Taktiež v 16-17 odseku týchto zmlúv písaných najdrobnejším písmom vopred uvádza, že klient podpisom zmluvy súhlasí s poistením a bol oboznámený s poistnými podmienkami. Pritom tu taktiež nie je daná navrhovateľke možnosť výberu a teda vyjadrenia súhlasu či nesúhlasu. Odporca opakovane v tejto časti úverovej zmluvy použil to najdrobnejšie písmo, takmer žiadny odstup riadkov. Je doslova nemožné túto časť zmluvy prečítať a bez technickej pomôcky(lupy),

pri vynaložení úsilia, ktoré možno bežne vyžadovať. Vzhľadom na absolútnu nemožnosť rozhodnúť sa pre poistenie či nepoistenie, je dôvodné poistenie považovať za povinnú podmienku konkrétnej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011, nakoľko, poistenie nebolo dojednané individuálne, ale na formulárovej zmluve automaticky bez toho, aby bola navrhovateľke daná možnosť po tom čo sa oboznámila s podmienkami poistenia a výškou poistného rozhodnúť sa pre nepoistenie. Uvedenie textu pod „POISTENIE VÝDAVKOV“ „dobrovoľné“ pred ODS.50 v úverových zmluvách je doslova „iluzórne“ nakoľko z celej úverovej zmluvy, ako aj sprievodného listu neplynie čo i len možnosť dobrovoľnosti poistenia. Za takéhoto predpokladu, že poistenie bolo povinnou podmienkou úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011 a nebolo individuálne dojednané, po oboznámení sa spotrebiteľa, bolo potom aj povinnosťou výšku mesačného poistného do RPMN započítať. V tomto prípade skutočná RPMN je vyššia a nie ako to oznámil odporca v liste. Preto v zmysle § 11 ods.1pism.bj <<http://ods.1pism.bj>> Zákona o spotrebiteľských úveroch: " Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa." Navrhovateľka ďalej v návrhu uviedla, že odporca použil v zmluve veľmi drobné písmo a je problém súvisle čítať všeobecné obchodné podmienky, pretože sa začínajú po pár odsekoch zle čítať riadky a bez pomôcky sa ani nedajú riadne prečítať pri vynaložení úsilia, ktoré možno bežne vyžadovať. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom a Okresného súdu Bratislava II., ktoré súdy svojimi rozhodnutiami judikovali túto praktiku ako nekalú.

Ďalej navrhovateľka uviedla, že v úverovej zmluve, ktorá je štandardnou predformulovanou spotrebiteľskou zmluvou a aj vo všeobecných zmluvných podmienkach použil odporca početné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka „OZ“), a to najmä nasledovné :

1) „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba spoločnosť) sa rozhodli tak, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy (ďalej iba zamestnávateľ) mesačnú zrážku zo mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, stanovenej v tejto Úverovej zmluve, maximálne však vo výške, ktorú pripúšťajú platné právne predpisy, a to až do uhradenia dlžných splátok úveru.“

Poukázal na to, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosť.

2) „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže Zmluvu o RÚ I., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I, prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 8, 9.,10., a 11. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ,a.s. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RÚ II., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 13. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ II. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II, prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v Hlave 12. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ,a.s.“

V súvislosti s týmto dojednaním uviedol, že revolving je neprijateľnou podmienkou, pretože ide o úverový vzťah, ktorý vznikne s odstupom času od uzavretia úverovej zmluvy a na neskorší úverový vzťah dopadajú zmluvné podmienky uzavreté s výrazným časovým odstupom pred revolvingom. Niekedy sa za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy do revolvingu zmení aj zákon a na to revolving už nepamätá. Úver by nemal byť podmienený inou službou vrátane ďalšieho revolvingu, (rozpor s § 4 z.č.250/2007 Z. z.).

3) „Neuvedenie správneho variabilného symbolu na poštových poukázkach alebo na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“

V súvislosti s týmto dojednaním navrhovateľ uviedol, že takéto dojednanie je hrubo neprimerané ustanovenie, pretože zaplatená splátka sa považuje za nezaplatenú a to len pre neuvedenie VS, čo sa môže v bežnom živote uponáhľaného človeka stať a následky sú neprimerané (aj splatnosť celého úveru). Dodávateľ pritom najjednoduchšou komunikáciou môže zistiť VS, teda z akého dôvodu bolo platené. Obstala by napr. primeraná sankcia, ale rozhodne nie záver o nezaplatení.

4) „Klient je oprávnený splatiť predčasnou splátkou (ďalej len mimoriadna splátka) celý úver pred lehotou splatnosti, pričom tento úmysel je povinný písomne oznámiť spoločnosti najmenej 30 dní pred

zamýšľaným termínom predčasného splatenia“, a to preto, že niet dôvodu, aby spotrebiteľ nemohol predčasne vrátiť úver kedykoľvek a zbaviť sa svojho dlhu. Ide o rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z. v časti o predčasnom splatení úveru.

5) „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok ... c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ., d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.“

V tejto súvislosti poukázal na to, že splatnosť celého úveru je vážnym zásahom do rozpočtov spotrebiteľov a ich rodín. Stačí pritom aj exekúcia na drobnú sumu, napr. nezaplatená pokuta. Porušenie niektorej z „ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ“ je vážnym ustanovením a zakladá svojvôľu. Porušením zmluvy je aj neoznámenie zmeny zamestnávateľa. Normálne má človek pri zmene zamestnávateľa celý rad starostí a nemyslí na to, že treba aj veriteľovi do 15 dní toto nahlásiť. Podľa zmluvy však by to bol dôvod na vrátenie celého úveru.

6) „V prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a./b./c./, § 3 Hlavy 6, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach“, pretože toto ustanovenie pripúšťa aj situáciu, že pre menej intenzívne porušenie povinností nastane splatnosť úveru, takže veriteľ nemusí byť vo vzťahu celé úverové obdobie a rovnaký zisk dosiahne aj skôr, pretože úroky v podobe zmluvnej pokuty má garantované. Ide o sankciu, ktorá je podľa § 43ods.4 písm. k/ OZ neprijateľná.

7) „Spoločnosť je oprávnená meniť výšku základnej úrokovej sadzby a RPMN v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu v SR s tým, že je povinná klientovi zmenu základnej úrokovej sadzby bezodkladne oznámiť.“, nakoľko spotrebiteľ si berie úver za určitých podmienok a dôležité sú predovšetkým náklady na úver /RPMN). Zmena tohto údaju počas zmluvného vzťahu, pokiaľ by išlo o zvýšenie nákladov, je neakceptovateľná; navyše spotrebiteľ nemá možnosť ani zmeniť zmluvný vzťah za primeraných podmienok, napr. zmenu splátok.

8) „V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II., alebo ich časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.“, nakoľko úrok je v rozpore s nariadením vlády 87/1995 Z. z. Zmluvná pokuta 15% na 8-my deň omeškania je v rozpore s § 53 ods.4 písm. k/ OZ.

9) „Zánik ÚZ nemá vplyv na platnosť zmlúv a iných právnych úkonov zabezpečujúcich záväzky z ÚZ, ktoré naďalej zabezpečujú pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti s ÚZ alebo vzniknuté v dôsledku ukončenia ÚZ. Odstúpením od ÚZ nezaniká nárok spoločnosti na zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov podľa ÚZ a ÚP, Metodickéj príručky a ďalších súvisiacich dokumentov a to až do okamihu uhradenia všetkých záväzkov klienta, ktoré mu vyplývajú z ÚZ. Obsah tohto ustanovenia platí aj pre Zmluvu o RÚ I. a zmluvu o RÚ II. „ pretože ak je raz zmluva ako celok neplatná, nemôže sa zhojiť neplatnosť týmto ustanovením.

10) „Klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré vznikli spoločnosti v súvislosti s uzatvorením ÚZ, ÚP, Zmluvy o RÚ I. a Zmluvy o RÚ II., najmä právo na vrátenie úveru alebo RÚ I., RÚ II., právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút, prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia záväzkového vzťahu z tejto ÚZ, Zmluvy o RÚ I. alebo Zmluvy o RÚ II. a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť“, nakoľko ide o zjavné porušenie § 54ods. 1 OZ a evidentná snaha a to zvlášť hrubým spôsobom odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

11) „V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok, oproti iným klientom bez vernostného identifikačného čísla ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovenie klienta spoločnosťou telefonicky, prostredníctvom GSM technológií a internetu. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny, týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti, vždy bezodkladne oznámi spoločnosti. Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak, ako je uvedené v Hlave 14 § 14 týchto ÚP. Vzhľadom na to, podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov za trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIC. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 15 tohto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti“, nakoľko vernostné identifikačné číslo slúži na zastretie nekalej obchodnej praxe a teda v skutočnosti nejde o výhodu pre spotrebiteľa ale ako udržiavať obchodný vzťah so spotrebiteľom

a to za súčasného pôsobenia nekalých praktík akými sú telefonické a elektronické kontaktovanie, starosti ohľadne bezodkladného informovania o zmene telefónnej stanice, predlžovanie spracovávania osobných údajov, nahrávanie rozhovorov. Ide o sofistikované zastretie nevhodného ponúkajúcej služby.

12) „Spoločnosť a klient v súlade s ustanovením § 262 odseku 1 Obchodného zákonníka, v nadväznosti na obchodno-právny vzťah vyplývajúci z tejto ÚZ, vzájomnou dohodou určili, že záväzkový vzťah, ktorého predmetom je VIČ, podľa tejto ÚZ a tejto hlavy ÚP sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka“, nakoľko toto ustanovenie je v rozpore s §54 ods.1 OZ a so zásadou „lex specialis derogat lex generalis“, pretože špeciálny zákon o spotrebiteľských úveroch má prednosť.

13) „Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory, vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený P. J. A. narodeným XX.XX.XXXX, so Q. Q. XXXX, XXX XX O., a to zo Zoznamu rozhodcov, vedeného P. J. A., ktorý je v Zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. P. J. A. je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok k rozhodcovskej doložke. P. J. A. je však povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného odkladu na nižšie uvedenej internetovej stránke. Osoba rozhodujúca o námietkach proti rozhodcovi, resp. spôsob jej určenia je uvedený v nižšie uvedených Rozhodcovských pravidlách.“

„Obe zmluvné strany berú na vedomie, že rozhodcovské konanie je neverejné, spravidla iba písomné a že ak sa nevyjadrí žalovaný do siedmich kalendárnych dní odo dňa, keď mu bola doručená žaloba, sú skutočnosti vyjadrené v žalobe považované za nesporné.“

„Pre prípad, že by P. J. A. z vážnych dôvodov nemohol jediného rozhodcu určiť, určí jediného rozhodcu zo Zoznamu rozhodcov žalobca.“

Uvedené odôvodnila tým, že ide o neprijateľnú doložku podľa § 53 ods. 4 písm. r/ OZ v spojení s § 53 ods.1 OZ. Tiež dohoda o súde v mieste sídla spoločnosti je v rozpore s judikatúrou Európskeho súdneho dvora (prípady OCEANO GRUPO Editorial, PANNON). Uvedenou rozhodcovskou doložkou si súčasne dodávateľ zabezpečil výber spriazneného a pravdepodobne aj honorovaného rozhodcu, ktorý bude ovládať celé rozhodcovské konanie. Uvedené je neprijateľné - spotrebiteľ je vystavený absolútnej decíznej nadvláde dodávateľa a jeho rozhodcu. Podmienka, podľa ktorej nevyjadrenie sa spotrebiteľa bude zakladať nespornosť skutočností v žalobe je hrubo zneužívajúca a zavrhuje odňatia práva spotrebiteľa na súdnu ochranu a prístup k súdu - podmienka spôsobuje, že spotrebiteľ bude zaviazaný aj na plnenie, ktoré už zaplatil - v dôsledku čoho je reálne, že dodávateľ vymôže dvakrát ten istý nárok. Pravidlá upravujúce neverejnosť konania, doručovanie s fikciou doručenia a s pravidlom ustanovenia opatrovníka účastníkov sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré vystavujú spotrebiteľa až inkvizíčnému procesu. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky je založená aj v časti oboznámenia sa s pravidlami konania, ktoré spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy nemá šancu poznať - v tejto časti ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. a) v spojení s § 53 ods. 1 OZ. Argument zverejnenia na internete neobstojí. V súlade s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 spotrebiteľa takáto hrubo nemorálna podmienka nemôže zaväzovať a vnútroštátny súd je povinný realizovať všetky kroky k dosiahnutiu cieľa smernice (ASTURCOM). Žiadala preto, aby súd vo výroku určil neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, a to aj z dôvodu, že odporca môže argumentovať rozhodcovskou doložkou ako osobitnou „zmluvou“, ktorá nezdieľa osud neplatnosti úverovej zmluvy.

Ďalej navrhovateľka v návrhu uviedla, že pri takomto veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôžu úverové zmluvy vrátane prepojenia na poistnú zmluvu ako celok a zdôraznila, že i to, že v návrhu na začatie konania ani neuviedla všetky podmienky, ktoré možno v zmluve a úverových zmluvných podmienkach zmluvy považovať za neprimerané a nekalé.

Z týchto dôvodov navrhla, aby súd aplikoval v ust. § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Čl. 6 je pritom kogentným ustanovením (rozsudky Európskeho súdneho dvora ASTURCOM, MOSTAZA CLARO), ktoré požaduje, aby spotrebiteľa nezaväzovala zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok. Samotná úverová zmluva už len v kontexte uvedených neprijateľných a nekalých podmienok svojím obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom a navrhovateľka žiada určiť úverovú zmluvu za neplatnú ako celok.

Ďalej návrh na začatie konania odôvodnila tým, že si vytrpela vďaka porušovaniu svojich spotrebiteľských práv veľa - znášala permanentný stav neistoty, obáv o výšku dlhu a jeho neustále narastanie, trpela

stresom, keď odporca uplatňoval voči nej jednotlivé nemorálne zmluvné podmienky. Z týchto dôvodov žiadala aj o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur.

V návrh ďalej poukázala o.i. i na tieto rozhodnutia:

1) Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-334/92 zo dňa 16. 12. 1993 Teodoro Wagner Miret proti Fondo de Garantía Salarial body 20,21, „po tretie, je potrebné pripomenúť, že keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Comercial Internacional de Alimentación [1990] ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd je povolaný interpretovať ho v čo najväčšej možnej miere, vo svetle znenia a účelu smernice, aby dosiahol cieľ sledovaný smernicou v súlade s odsekom 3 článku 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustanovenia vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice“.

2) Podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10. 4. 1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 16 a vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 16, podľa 3 odseku článku 189: „smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Hoci toto ustanovenie ponecháva členským štátom možnosť voľby spôsobov a prostriedkov na zabezpečenie, že smernica je implementovaná, táto sloboda nemá vplyv na povinnosť všetkých členských štátov, ktorým je smernica určená, prijať, v rámci ich vnútroštátnych právnych poriadkov všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že smernica je plne účinná v súlade s cieľom, ktorý sleduje“.

3) Podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10. 4. 1984 Sabine von Colson a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen bod 26 a vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 26 „avšak povinnosť členských štátov vyplývajúca zo smernice dosiahnuť výsledok stanovený smernicou a ich povinnosť podľa článku 5 Zmluvy prijať všetky primerané opatrenia, všeobecné alebo konkrétne, s cieľom zabezpečiť splnenie tejto povinnosti, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, v rámci ich jurisdikcie, vrátane súdov. Z toho vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva a najmä ustanovení vnútroštátneho práva zavedených osobitne s cieľom implementovať smernicu (v prejednávanej veci 76/207), je vnútroštátny súd povinný vykladať svoje vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok podľa tretieho odseku článku 189“.

4) Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27. 6. 2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero „cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok“.

5) Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 25 „systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah“ (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 26 „tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy“ (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 27 „na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na prispievanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“ (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C-473/00, Zb. s. I-10875, bod 32). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38 „povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/EHS) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu

zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom“.

6) Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04. 06. 2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 43 „vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú“. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia „je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offio túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti“.

Odporca sa k veci písomne vyjadril dňa 22.2.2012, pričom uviedol, že navrhovateľka podrobne opisuje okolnosti, za akých došlo k uzavretiu Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.09.2010 a Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.03.2011 a k čerpaniu jednotlivých úverov, avšak neuvádza akých nekalých praktík sa mal odporca pri týchto úkonoch dopustiť. Ako sa uvádza nižšie v stati venovanej neprijateľným podmienkam v spotrebiteľskej zmluve, k samotnému poskytnutiu a následnému čerpaniu úveru je potrebné vykonať niekoľko aktívnych úkonov zo strany spotrebiteľa. „Finančná a časová tieseň“ objektívne nie je prirodzeno-právny inštitút, ktorý by zakladal neplatnosť právneho úkonu. Chceme upozorniť, že úverové prostriedky navrhovateľka čerpala a domnievame sa preto, že nemohlo ísť o impulzívne konanie na základe okamžitého súbehu okolností, ako sa navrhovateľka snaží navodiť, pričom si bola vedomá okolností a následkov čerpania týchto prostriedkov. Z konania navrhovateľky je zrejmé, že s poskytnutým úverom bola spokojná a splátky čerpaného úveru priebežne platila, až v období, kedy pravdepodobne nebola schopná splniť svoje záväzky, účelovo začala hľadať dôvody na podanie žaloby.

Odporca preto podanú žalobu vníma výlučne ako účelový krok v snahe odvieť pozornosť od hlavného problému na jej strane, ktorým je platenie jej záväzkov, to znamená, že navrhovateľka opomína jednu z elementárnych právnych zásad a to zásadu pacta sunt servanda.

Navrhovateľka uzavrela predmetné úverové zmluvy na poskytnutie hotovostného bezúčelového úveru, kedy v roku 2011 prestala riadne splácať svoje záväzky z úverovej zmluvy, načo žalovaná spoločnosť reagovala zaslaním súdu predložených upomienok zo dňa 16.08.2011, resp. 20.09.2011, teda k štandardnému vymáhaniu svojej pohľadávky. Navrhovateľka tak objektívne sama navodzuje nerovnováhu v danom právnom vzťahu z predmetnej úverovej zmluvy, keď sa sústreďuje na výklad zmluvných podmienok v neprospech odporcu ako veriteľa, a to v mnoho uvádzaných prípadoch dokonca "šikanóznym" spôsobom bez toho, aby na druhej strane dodržovala dohodnuté pravidlá zmluvného vzťahu, s evidentným cieľom vyhnúť sa povinnostiam dlžníka splácať poskytnutý úver. V danej súvislosti podľa názoru odporcu u navrhovateľky objektívne absentuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti oboch spomínaných úverových zmlúv.

K námietke použitia drobného písma odporca uvádza, že veľkosť písma nevybočuje z bežnej praxe na trhu používaných materiálov a klient má dostatok času na preštudovanie textu, keďže mu je domov zaslané písomné vyhotovenie návrhu zmluvy s dostatočnou lehotou pre akceptáciu tohto návrhu (cca kalendárny týždeň). Navrhovateľke teda nič nebránilo prečítať si v klude formulár úverovej zmluvy, nechať si čas na rozmyslenie, poradiť sa prípadne s odborníkom a pokiaľ by navrhovateľka dospela k záveru, že úverová zmluva pre ňu nie je príliš výhodná, nemusela ju uzatvárať. Na trhu je celá rada iných spoločností ponúkajúcich spotrebiteľské úvery, navrhovateľka tak mala na výber a na základe svojho vlastného slobodného rozhodnutia sa nakoniec rozhodla predmetnú zmluvu uzavrieť. V tejto súvislosti je treba zdôrazniť i nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.06.2009. Predmetné rozhodnutie ÚS ČR sa zaoberá aj otázkou veľkosti písma v zmluvných podmienkach, keď ÚS ČR sa v odôvodnení (ods. III. 10) zaoberá i obsahom samotných ustanovení a rozoberá ich z hľadiska ich prijateľnosti. Ústavní soud hodnotí okolnosť, že boli niektoré zo zmluvných podmienok písané menším písmom zásadne len v kombinácii s ostatnými okolnosťami uzatvorenia zmluvy, pričom žiadnu z týchto okolností v neprospech spotrebiteľa nehodnotí ako kruciálnu, ktorá by osamotene spôsobovala neplatnosť dojednaní uvedených v zmluve (odôvodnenie časť III, odseky 1-10). Otázka veľkosti písma tvorí len jednu z okolností, na základe ktorých považuje Ústavní soud vzťah spotrebiteľa za hodný ochrany, nie však že by expresis verbis ÚS ČR skonštatoval un bloc neplatnosť všetkých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu ich neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky. Ústavní soud v odkazovanom rozhodnutí priamo konštatuje, že okolnosti je potrebné brať vo svojej kombinácii, a nie zovšeobecnené extrahovať jediná z nich.

S ohľadom na vyššie uvedené je nevyhnutné poukázať na tieto skutočnosti v súvislosti s citovaným rozhodnutím ÚS ČR:

zmluvný vzťah nebol uzatvorený mimo prevádzky, za okolností, ktoré by akokoľvek zhoršovali postavenie spotrebiteľa, alebo vytvárali tlak na jeho rozhodnutie, ako to skonštatoval ÚS ČR v kauze ZEPTER (zmluva uzatvorená mimo prevádzky pri slabšom osvetlení, ako aj vyvolanie určitého časového stresu a slabší zrak spotrebiteľky),

podmienky dohodnuté odlišným písmom sú uvedené un bloc v súvislom bloku textu, pričom nemožno skonštatovať, ako v prípade ZEPTER, že by dochádzalo k uvádzaniu v kombinácii s veľkými a výraznými rámkami a textami,

v období čerpania úveru mala spotrebiteľka široké možnosti sa oboznámiť s úverovými podmienkami písanými menším písmom, či už v sídle spoločnosti odporcu alebo na internete, príp. s pomocou inej osoby.

pred samotným čerpaním úveru došlo k opakovanej komunikácii spotrebiteľky so zamestnancami odporcu,

k čerpaniu úveru nedošlo konkludentne bez ďalšieho, ale navrhovateľka musela vykonať niekoľko aktívnych krokov, pričom odraz jej vôle v reálnom svete jednoznačne smeroval k čerpaniu úveru a vedome a cielene.

Odporca v súvislosti s uvedením nesprávnej RPMN poukazuje na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch platného a účinného k okamihu uzavretia úverovej zmluvy: "Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo rejerenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere: uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

V súvislosti s vyššie uvedeným odporca poukazuje na to, že tak ako "ročná úroková sadzba", "RPMN", "celkové náklady spotrebiteľa", ako aj "priemerná hodnota RPMN" sú riadne obsiahnuté v predmetnej ÚZ. Tvrdenia navrhovateľky v tom zmysle, že skutočná RPMN je vyššia ako jej to ma! oznámiť odporca v liste v danom prípade neobstojí, keď žiadnym relevantným spôsobom nebolo zo strany navrhovateľky preukázané, že by k takémuto nesprávnemu určeniu RPMN malo dôjsť, resp. že by mal takýto postup znevýhodniť spotrebiteľa. Navrhovateľke boli ako spotrebiteľke na základe ÚZ č. XXXXXXXXXX a ÚZ č. XXXXXXXXXX riadne poskytnuté dojednané výšky úverov (bankovým prevodom), tým pádom začala príslušný úver čerpať a je podľa zákona takáto zmluva platná a vyvoláva s ňou zákonom predpokladané účinky. Zo samotného znenia ÚZ, ako i z právnej teórie ďalej vyplýva, že Úverové podmienky odporcu, ako i všetky dodatky či prílohy sú súčasťou záväzkového vzťahu - Úverovej zmluvy, ak majú predpísanú formu. Aj z definície spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 2 písm. d) Zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvou je chápaný záväzkový vzťah v jeho celistvosti a pojem „zmluva“ nemožno zúžiť len na jednotlivú stranu alebo časť zmluvy, ktorá obsahuje slovné označenie „zmluva“. Úverové podmienky odporcu sú neoddeliteľnou súčasťou uzavretej ÚZ (táto skutočnosť je uvedená aj na prvej strane predmetnej ÚZ) a navrhovateľka svojím vlastnoručným podpisom na samotnej ÚZ potvrdila, že bola oboznámená s ÚP, že všetky ich ustanovenia sú jej zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje tak svoj súhlas byť viazaný ustanoveniami týchto dokumentov. Navrhovateľka tak reálne nepodložila ňou tvrdené záver o tom, že predmetné úverové zmluvy majú byť bezúročné a bez poplatkov

K neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá sa týka súhlasu spotrebiteľa so spracovaním osobných údajov odporca uviedol, že napadnuté zmluvné dojednanie nie je v rozpore s ustanovením zákona č. 428/2002. Z. z o ochrane osobných údajov (ďalej v tomto bode len "zákon"), klient má možnosť sa so všetkými podmienkami súhlasu i s možnosťou odmietnuť súhlas riadne zoznámiť v dostatočnej lehote, keďže mu je domov zaslané písomné vyhotovenie návrhu úverovej zmluvy s dostatočným časovým predstihom. Predmetné dojednanie úverovej zmluvy je v súlade s ustanovením § 7 zákona, keď možnosť vyslovenia nesúhlasu je uvedená zreteľne na líci úverovej zmluvy, nejedná sa teda v žiadnom prípade o netransparentný spôsob udeľovania súhlasu. Pojem „výslovný“ súhlas zákon neupravuje, súhlas musí byť udelený takým spôsobom, aby bol správca schopný súhlas preukázať. Predmetné dojednanie je ďalej v súlade s ustanovením § 7 ods. 4 písm. b/ a g/ zákona, keď zákon umožňuje pre tu uvedené účely spracovávať osobné údaje aj bez súhlasu v znení: "Ďalej bez súhlasu uvedeného v odseku 1 možno osobné údaje spracúvať len vtedy, ak spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na plnenie zmluvy, v ktorej vystupuje dotknutá osoba ako jedna zo zmluvných strán alebo na zavedenie predzmluvných vzťahov alebo opatrení na žiadosť dotknutej osoby a na ochranu zákonných práv a právom chránených záujmov prevádzkovateľa alebo tretej strany za predpokladu, že pri takomto spracúvaní osobných údajov prevádzkovateľ a tretia strana rešpektuje základné práva a slobody dotknutej osoby".

Všetky osobné údaje spracúvané na základe predzmluvného vzťahu sa nesmú v zmysle zákona využiť na žiadny iný účel, okrem uzatvorenia ÚZ, čím sú splnené zákonné podmienky spracovania tohto údajov v zmysle právnej úpravy v oblasti ochrany osobných údajov, a preto nie je dôvod na neakceptovateľnosť daného ustanovenia. Nie je na základe uvedeného ani pravdou, že by odporca mal disponovať takmer neobmedzeným používaním osobných údajov navrhovateľky. Klient má rovnako možnosť kedykoľvek vyjadriť s týmto spracovaním údajov svoj nesúhlas, a to akoukoľvek formou. Jednou z povinností uložených poskytovateľom spotrebiteľských úverov je overenie bonity žiadateľa o úver, t.j. jeho schopnosti dostať svojim záväzkom (§7 zákona č. 129/2010 Z. z.). Zákonodarcu ukladá poskytovateľom spotrebiteľských úverov povinnosť sankcionovanú postihom straty úžitku z úveru proaktívne odhadovať solventnosť spotrebiteľa. Ak nemá byť táto povinnosť vykonávaná len formálne - na základe neoveriteľného vyžiadania údajov od žiadateľa - musí byť vykonávaná na základe predikcie zo správania sa žiadateľa v obdobnej situácii v minulosti. Jediný účinný a efektívny spôsob, akým je možné dosiahnuť spoľahlivé overenie bonity žiadateľa spočíva v univerzálnom zdieľanom „úverovom registri", ktorý zbiera údaje o neplatičoch úverov. Odporca je členom združenia SOLUS, ktoré vedie úverový register a napomáha tak plneniu zásady obozretného úverovania. Zákon mimochodom nepozná pojem „osobitné dojednanie" pri poskytovaní súhlasu k spracovaniu osobných údajov. Nový zákon o spotrebiteľských úveroch pod č. 129/2010 Z. z., veriteľovi dokonca ukladá povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Aby veriteľ plnil riadne svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou a riadne, je nevyhnutné pravdivosť získaných informácií a údajov overovať. Dochádza k schizofrénii štátu, ktorý na jednej strane ukladá a sankcionuje povinnosť predikovať budúcu schopnosť klienta splácať poskytnutý úver a na druhej strane ho obmedzuje v používaní jediného skutočne účinného nástroja na jej vykonávanie. Nemožno hovoriť o nerovnováhe v právach a povinnostiach spotrebiteľa. Naopak, zákonom garantovanému právu spotrebiteľa na dôkladné posúdenie jeho schopnosti dostať svojim budúcim záväzkom plne korešponduje povinnosť spotrebiteľa poskytnúť svoje osobné údaje na tento účel. Domnievame sa preto, že uvedené ustanovenie nemôže byť posúdené ako neprijateľná podmienka.

Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, túto odporca považuje za bežný mechanizmus na zabezpečovanie záväzkov, typicky využívaným najmä v bankovom sektore pri zabezpečovaní peňažných záväzkov z úverov a pôžičiek. Ustanovenia občianskeho zákonníka §551 aprobujú uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy a u iných príjmov, už pri vzniku záväzku a nie pri vzniku dlhu, pričom podmieňujú platnosť takejto dohody skutočnosťou, že zrážky takto dohodnuté nesmú byť väčšie, ako by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. S ohľadom na znenie ustanovení § 70 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z.z. o o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení, nie je výška dohodnutej Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iného príjmu vyššia, ako by bola pri výkone rozhodnutia. Možno skonštatovať, že samotnú Dohodu o zrážkach v uvedenom znení nemožno považovať za neplatnú. Z pohľadu jej uzatvorenia ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy je z hľadiska neprijateľnosti tejto podmienky v spotrebiteľskej zmluve potrebné skúmať:

a) či ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je enumerovaná v znení ust. § 53 OZ ods. 4 písm. a) až r), prípadne s ohľadom na eurokonformný výklad národného práva v prílohe Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, alebo

b) či ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle tzv. generálnej klauzuly uvedenej v ust. §53 OZ ods. 1, t.j. či takéto ustanovenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán neprospech spotrebiteľa.

Ad. a) Vzhľadom na de lége lata znenie zmienených noriem ale i rozhodovaciu prax Európskeho súdneho dvora a jeho aktuálnu judikaturu možno skonštatovať, že Dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ktorých znenie spotrebiteľ individuálne vopred nedohaduje, nebola a nie výslovne je považovaná za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Ad. b) Postavenie poskytovateľa úveru voči dlžníkovi v úverovom vzťahu je značne nevýhodnejšie, práve s ohľadom na skutočnosť, že on plní vopred, kdežto dlžník plní spravidla v splátkach počas dlhšieho časového obdobia. Zabezpečovacie inštitúty záväzkov ako ich uvádza Piaty oddiel ôsmej časti občianskeho zákonníka vznikli historicky ako nástroj na zabezpečenie rovnováhy v záväzkovom vzťahu a zvýšenie istoty kreditora, že bude záväzok splnený.

Na základe vyššie uvedeného nemožno preto žiadnym spôsobom skonštatovať, že dohodnutie dohody o zrážkach zo mzdy by bolo „spôsobením značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán“. Naopak, treba si uvedomiť, že v úverovom vzťahu poskytovateľ úveru, už svoju povinnosť poskytnúť plnenie splnil - poskytol úver, a dlžník, má svoju povinnosť splniť v budúcnosti, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy len zvyšuje istotu kreditora, že debetor svoj záväzok splní. Domnieva sa preto, že v prípade dohodnutia dohody o zrážkach zo mzdy ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy nemôže ísť o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko táto nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, naopak ju zavádza

Nemôže preto súhlasiť s názorom navrhovateľov, že by Dohoda o zrážkach zo mzdy bola neprimeraným zásahom do sociálnej sféry spotrebiteľa. V prípade, že je táto dohodnutá v súlade so znením ustanovení § 551 a nasl. nemôže dôjsť k situácii, kedy by aošlo k neprimeranému zaťaženiu spotrebiteľa oproti výkonu exekúcie. Naopak, domnievame sa že výkon exekúcie je s ohľadom na dodatočné náklady pre povinného v exekúcr podstatne väčším zásahom do sociálnej sféry povinného. S ohľadom na existenciu Dohody o zrážkach zo mzdy považujeme uloženie povinnosti informovať o zmene zamestnávateľa za primerané a oprávnené.

Čo sa týka samotného charakteru úverovej zmluvy ako revolvingu - zmluva o revolvingovom úvere (Zmluva o RÚ) nie je neprijateľnou podmienkou. Zmluva o RÚ je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako klient sám a o na základe svojej vôle aktivuje kartu YES a čerpá následne tento úver. Nejedná sa teda o plnenie klientovi vnútené (skryté), ale klient sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie (naviac Zmluva o RÚ ako hlavný predmet plnenia nemôže byť podľa § 53 odst. 1 OZ neprijateľnou podmienkou).

Ustanovenia úverových podmienok o revolvingovom úvere a s tým súvisiacim poskytnutím úverovej karty sú premietnutím a podrobným doplnením zmluvných ustanovení úverovej zmluvy z tzv. lícnej strany zmluvy. Spotrebiteľ si je teda súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok.

Odhliadnuc od tejto skutočnosti sa domnievame, že v prípade ustanovení o revolvingovom úvere a s ním súvisiacich, nemôže ísť o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľským zmluvách.

Podstatou právnej úpravy vymedzenou Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách je ochrana spotrebiteľa pred ustanoveniami tzv. spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ pred ich uzatvorením nemôže individuálne dohodnúť a tým ovplyvniť a ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa (článok 3 ods. 1 Smernice). Rovnako i národná právna úprava zakotvila v ustanovení § 53 ods. 1 OZ, v tzv. generálnej klauzule obdobné znenie: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán neprospech spotrebiteľa.“

Podstatným znakom *conditio sine qua non* neprijateľnej podmienky je skutočnosť, že zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom a to takej kvality, ktorá musí byť značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Uzatvorením revolvingovej zmluvy však priamo práva a povinnosti spotrebiteľovi nevznikajú, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy musí dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany spotrebiteľa - k aktivovaniu karty. K aktivácii karty nedochádza automaticky alebo konkludentne, či náhodne, ale priamym a zamýšľaným úkonom spotrebiteľa a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovanie karty prostredníctvom operátora či automatického telefónneho centra IVR až uvedení identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Samotná karta je ešte pred týmto úkonom spotrebiteľovi zaslaná až následne po uzavretí zmluvy a spolu s kartou sú zasielané tiež: predzmluvný formulár, brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje, spolu so sadzovníkom služieb produktov a návrh zmluvy o platobných službách. Jednoduchou

sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno skonštatovať, že na jednej strane spotrebiteľovi nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, tieto nastupujú až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Aj v takomto prípade, už po aktivácii karty má spotrebiteľ právo odstúpiť od revolvingovej zmluvy. Na druhej strane zo samotného uzavretia zmluvy dodávateľovi nevznikajú žiadne práva, iba povinnosť zaslať spotrebiteľovi kartu. Z uvedeného je zrejmé, že za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, toľko k nerovnováhe značnej v neprospech spotrebiteľa.

Ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnanie rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Predpokladá, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ v značne nevýhodnom postavení voči dodávateľovi a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle ústavy základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu, už zo samotnej podstaty konfrontovaný s rôznymi ponukami a lákadlami v podobe reklamy a marketingu. Štát, prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu odstať do jeho dispozície a ktoré nie sú v hodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt či ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V kontradiktórnom civilnom konaní je postavenie súdu v pozícii neutranného arbitra a jeho povinnosť ex offio vykonávať „advokáta“ spotrebiteľovi je obmedzená výkladom a uplatňovaním práva v jeho platnej forme. Domieva sa, že v danom prípade by súd presiahol oprávnenie/povinnosť danú mu rozhodnutiami ESD v prípadoch „Oceáno“ a „Cofidis“ (a novšie „Pannon GSM“ a „Asturcom“) ex offio posudzovať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Vo svojej úradnej povinnosti posudzuje všeobecne zábery a pohnútky spotrebiteľa ako i domnelú výhodnosť či nevýhodnosť ponuky, pričom sa má obmedziť na posudzovanie nerovnováhy v právach a povinnostiach spotrebiteľa a dodávateľa.

Ďalej k nutnosti používania VS uviedol, že správne uvedenie zúčtovacích dát pri plnení dlhu je premietnutím povinnosti dlžníka plniť svoj dlh riadne a včas (nie je tu žiadne miesto na argumentáciu v zmysle "čo sa môže stať v bežnom živote uponáhľaného človeka"). S ohľadom na prevládajúci bezhotovostný spôsob úhrady, vzniká pri neuvedení správnych zúčtovacích dát reálny problém s priradením platby konkrétnemu dlžníkovi. V záujme zatraktívnenia ponuky pre spotrebiteľov vzniká tlak na znižovanie obslužných nákladov na správu platieb klientov a tým rastúcu automatizáciu v oblasti platobného styku. V prípade, že dlžník neuvedie správne zúčtovanie dáta, ako bolo dohodnuté: ide o vadu plnenia z jeho strany v dôsledku čoho vznikajú druhej zmluvnej strane náklady, napr. na telefonický hovor s klientom, ktoré nie je povinná znášať, nakoľko nedošlo k porušeniu zmluvnej povinnosti z jej strany. Navyše, uvedením nesprávneho variabilného symbolu pri poukázaní platby môže dôjsť k situácii, kedy dlžník omylom splní dlh iného. Vtákom prípade poskytovateľ nemá žiadnu možnosť zo samotnej skutočnosti, že „akási“ platba prišla na účet iného dlžníka zistiť, že ide o platbu s nesprávne uvedeným variabilným symbolom. Domnieva sa preto, že uvedenie nesprávnych alebo neúplných zúčtovacích dát pri plnení dlžníka, nie je riadnym splnením dlhu a veriteľ preto nemôže považovať splátku dlhu za riadne splnenú. S ohľadom na neprijateľnosť takejto podmienky v spotrebiteľskej zmluve konštatujeme, že zmluvná podmienka nezavádza nerovnováhu do práv a povinností medzi poskytovateľom a spotrebiteľom.

Predčasné splatenie úveru je právom spotrebiteľa vyplývajúce mu z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s príslušnými dôsledkami z toho vyplývajúcich. Oznámenie úmyslu splatiť úver vopred jedinou splátkou je viazané na celkovú zmenu základných zmluvných podmienok, najmä výšky úroku, za ktorý bol úver poskytnutý. V prípade, že dlžník vopred svoj záber neoznámí a bez ďalšieho úver splatí, odporca nie je spôsobilý v jednotlivom prípade identifikovať, že došlo k predčasnému splateniu úveru a tým k dôsledkom zákonom zamýšľaným.

Právo spotrebiteľa nie je písomným oznámením úmyslu predčasne splatiť úver žiadnym spôsobom dotknuté. Naopak, týmto spôsobom sa predíde situácii, kedy by napriek predčasnému splateniu boli naďalej spotrebiteľovi účtované úroky podľa pôvodných úverových podmienok.

Opätovne sa domnievame, že oznámenie úmyslu splatiť úver vopred nie je v rozpore so záujmami spotrebiteľa, ale s ohľadom na mechanizmus vedenia účtov dlžníkov v jeho záujme. Domnievame sa, že znenie ustanovenia síce ukladá spotrebiteľovi povinnosť, ktorá mu ex lége nevzniká, ale týmto rozhodne nedochádza k značnej nerovnováhe "jeho právach a povinnostiach v jeho neprospech. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje túto oblasť tak, že v úverovej zmluve má byť právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti sa riadi

podľa § 16 tohto zákona. Stanovením písomného upozornenia je dohodnutý postup, ktorý je tak zákonom predpokladaný.

Právo veriteľa odstúpiť od zmluvy (tzv. zosplatnenie úveru) a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, v prípade, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je premietnutím znenia ust. §506 Ob.Z., ktorý, ako sme už vyššie uviedli, je vo vzťahu k spotrebiteľským úverom v pozícii /ex generalis a táto otázka nie je v rámci /ex specialis právne riešená. Domnievame sa preto, že v tejto časti nemôže byť ustanovenie považované za neprijateľnú podmienku.

Vo vzťahu k porušeniu ustanovení ÚP, musí sa jednať o porušenie takej kvality, že má podstatný vplyv na plnenie zmluvy.

Povinnosť splatiť úver v celej výške po pristúpení odporcu k jeho zosplatneniu nie je automatická, ale nastupuje až na základe žiadosti spoločnosti a spoločnosť k tomuto pristupuje len v prípadoch závažného porušenia zmluvy.

Odvolaie súhlasu klienta so spracovaním a používaním jeho osobných údajov v informačných systémoch spoločnosti odporcu reálne bráni odporcovi o úvere účtovať a sledovať jeho plnenie. Odporca nemôže z informačných systémov odstrániť osobné údaje klienta, s ktorým má existujúci záväzkový vzťah. V prípade, že by sa spotrebiteľ takejto skutočnosti domáhal, je odporca nútený záväzkový vzťah ukončiť a preto i žiadať jeho predčasné splatenie.

Domnievame sa, že rovnako v ostatnej časti nejde o zavedenie značnej nerovnováhy v zmluvnom vzťahu medzi spotrebiteľom a poskytovateľom úveru.

K použitiu zmluvných pokút v zmluve odporca uviedol, že táto je jedným z mechanizmov na zabezpečovanie záväzkov, používaným v takmer všetkých záväzkových vzťahoch bez ohľadu na to, či ide o záväzky obchodné alebo nie. Výška zmluvnej pokuty je v súčasnej dobe pre prípad spotrebiteľských zmlúv obmedzená ustanovením Obchodného zákonníka § 369 ods. 1 in fine.

Výška zmluvnej pokuty je s ohľadom na obchodné zvyklosti primeraná, keďže len odzrkadľuje čiastku, na ktorú má v skutočnosti odporca z titulu poskytnutia úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých a odsúhlasených splátkach.

Tvrdenie navrhovateľky, že takáto sankcia je v zmysle § 43 ods. 4 písm. k) OZ neprijateľná, nemá relevantnú oporu v zákone, keďže spomínané ustanovenie vo svojom obsahu neupravuje príslušnú problematiku.

Zmluvné dojednanie o trvaní niektorých práv a záväzkov i po ukončení úverovej zmluvy je uzavreté v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Z hľadiska právnej teórie aj po zániku zmluvy ostávajú v platnosti ustanovenia, ktoré sa týkajú zabezpečovacích inštitútov záväzkov alebo tie, na ktorých sa strany výslovne dohodli. Zo samotnej podstaty zabezpečenia záväzkov vyplýva ich existencia až do okamihu splnenia dlhu bez ohľadu na skutočnosť, že došlo k zániku zmluvy niektorým z jej prezumovaných, či už zákonom alebo zmluvne, dôvodov.

Domnievame sa, že v prípade zmieneného ustanovenia by bolo jeho označenie za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v priamom rozpore so zmyslom využívania inštitútov zabezpečovania záväzkov a prakticky by vylúčilo možnosť zabezpečiť záväzok pochádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

Záväzkový vzťah VIČ slúži k tomu, aby bol klientom, ktorí majú dobrú úverovú históriu ponúknutý produkt, ktorý bude lepšie spĺňať ich požiadavky. Jedná sa o získanie určitej výhody pre klienta spočívajúcej v ponuke, ktorú by klient za iných podmienok nedostal. Súhlas klienta bol získaný v súlade s ust. § 7 a § 10 zákona č. 428/2002 Z. z., klient má právo tento súhlas kedykoľvek odvolať, prípadne môže zmluvu o VIČ kedykoľvek vypovedať (Hlava 14 §3 ÚP).

Navrhovateľka ani v tomto prípade nepreukázala, v čom by sa malo jednať o neprijateľnú podmienku. Jedná sa o dohodu v súlade s ust. § 262 odst. 1 Obeh. zák., táto dohoda nemá vplyv na uplatnenie zákona o spotrebiteľských úveroch.

Žijeme v tzv. post marketingovej alebo e-marketingovej dobe, kedy sa je neoddeliteľnou súčasťou ponuky každého produktu využívanie tzv. marketingových techník, v ostatnej dobe so zameraním na osobu konkrétneho spotrebiteľa a to najmä spôsobom využívania elektronických prostriedkov - internet, email, mobil a i.

Neexistuje taký záujem, na základe ktorého by malo byť postavenie niektorého z podnikateľom obmedzené tým, že mu bude súdom odňatá možnosť marketingovo ovplyvňovať trh a to najmä najcitlivejšiu časť trhu - vlastných zákazníkov. Z hľadiska platnosti univerzálneho marketingového pravidla „náklady na udržanie klienta sú desaťnásobne vyššie ako na jeho získanie" je obmedzenie

možnosti dodávateľa vplývať na vlastných klientom a im ponúkať svoje produkty výrazným zásahom do podstaty existencie štátu - trhového hospodárstva.

Domnievame sa, že ani záujem na ochrane spotrebiteľa nemôže ísť tak ďaleko, aby dosahoval úroveň obmedzovania slobodného pôsobenia podnikateľských subjektov na trhu. Je potrebné si uvedomiť, že pojem „spotrebiteľ“ je subsidiárnym produktom „trhu“. Obmedzovaním slobodného fungovania trhu dochádza k degenerácii postavenia spotrebiteľa na ňom, nie k jeho zlepšeniu.

Poskytovanie služieb prostredníctvom automatizovaných zákazníckych liniek, či už telefonických alebo elektronických, zjednodušuje a zefektívňuje servis zákazníkov. Tak ako v prípade emailovej pošty, tak aj pri telefonických hovoroch umožňuje poskytovateľom slúžiť :b prechodom na menej formalizovanú úroveň komunikácie odbremeniť spotrebiteľa od úkonov, ktoré v minulosti predstavovali značnú záťaž. Dôsledkom komunikačnej vyspelej spoločnosti je, že sa spotrebiteľia dožadujú zjednodušenia úkonov vo vzťahu k spoločnosti. Napr. v prípade rôznych požiadaviek voči spoločnosti odmietajú podávať formálne žiadosti písomne a poštou, ale vyžadujú ich spracovanie na základe emailovej či telefonickej požiadavky. Kde pri emailovej komunikácii, na preukázanie takéhoto pokynu od spotrebiteľa postačí uchovanie emailu, je potrebné obdobným spôsobom uchovať i požiadavku telefonickú. Použitie nahrávky ako dôkazného prostriedku v spore pri reklamácií resp. inom spore je logickým vyústením takéhoto postupu. V prípade telefonického hovoru do spoločnosti, napr. do právnickej osoby, nemožno hovoriť o súkromí telefonického hovoru, nakoľko právnická osoba, alebo iný podnikateľský subjekt, nepredstavuje individuálnu entitu, ako je tomu v prípade volania na súkromnú linku fyzickej osoby. Spotrebiteľ pri volaní na zákaznícku linku neočakáva, že jeho hovor bude považovaný za súkromný a i v prípade, že by ho za súkromný považoval, nemožno to od podnikateľského objektu legitímne očakávať. Zo samotnej definície súkromia vyplýva, že ide o osobnú sféru osoby - fyzickej osoby nepodnikateľa. Ak sa teda spotrebiteľ rozhodne komunikovať s podnikateľským subjektom vzdáva sa tej časti súkromia, ktorá s ním dochádza do styku. Okrem iného i z dôvodu pracovnej subordinácie zamestnancov k zamestnávateľovi, kde má zamestnávateľ právo posudzovať obsah a formu telefonickej komunikácie jeho zamestnancov. V záujme presadzovania sa na trhu, musí podnikateľ, tu ako zamestnávateľ, viesť zamestnancov k tomu, aby zvyšovali kvalitu komunikácie s klientmi, z čoho má v neposlednom rade úžitok spotrebiteľ, ako centrum záujmu podnikateľa.

Navrhovateľka tak ako v drvivej väčšine prípadov preukázateľne nedoložila, v čom vidí zásah do súkromia spotrebiteľa. Toto ustanovenie nie je nevyvážené, ale znamená ako ochranu veriteľa, tak ochranu spotrebiteľa, aby bolo umožnené preukázanie práv v rámci prípadných kontrol, či veriteľ postupuje pri poskytovaní finančných služieb v súlade s právnymi predpismi, sporov a prevencie pred trestnou činnosťou. Súhlas so záznamom je možné udeliť akoukoľvek formou, zákon nepozná termín „osobitného dojednaní“.

Domnieva sa, že uvedené ustanovenie nemožno považovať za neprijateľné, nakoľko nedosahuje takú kvalitu zásah do práv spotrebiteľa, aby bolo spôsobilé spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa v jeho neprospech.

V neposlednom rade treba dodať, že navrhovateľka by musela obdobným spôsobom postupovať za súčasného stavu voči snáď všetkým spoločnostiam a to či už poskytujúcim telekomunikačné alebo mediálne technológie a služby (mobilní operátori, káblové televízie, internetoví provideri a i.), keďže všetci štandardne realizujú nahrávanie všetkých svojich hovorov so svojimi zákazníkmi.

Použitie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve nie je v jednoznačnom rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ, ak má spotrebiteľ právo obrátiť sa so svojím nárokom na všeobecný súd.

Vývoj ostatnej judikatury v oblasti ochrany spotrebiteľa nabáda k tomu, že nie je možné arbitrárne a formalisticky aplikovať judikaturu súdov v oblasti ochrany spotrebiteľa (a to vrátane judikatury ESD), ale je potrebné túto aplikovať s ohľadom na konkrétne podmienky danej kauzy. Vrchní soud v Olomouci v odvolacom konaní proti rozhodnutiu 16 ICm 1586/2010 skonštatoval: "Vrchní soud s názorem soudu prvního stupně, že rozhodčí doložky jsou ve spotřebitelských věcech paušálně zakázány, nesouhlasí. Je nutno zkoumat každou rozhodčí doložku individuálně a je nutno zkoumat okolnosti uzavření rozhodčí doložky"

V tejto súvislosti je potrebným uviesť i to, že u odporcu došlo v otázke uzatvárania rozhodcovskej doložky k zásadnej zmene, keď túto v súčasnosti so spotrebiteľom obsahuje už samostatný listinný doklad (splnená individuálnosť dojednaní) pod názvom "Rozhodcovská zmluva", ktorý ale v prípade uzavretia tvorí neoddeliteľnú súčasť už príslušne uzavretej úverovej zmluvy.

Záverom možno objektívne konštatovať, že k uzavretiu zmluvného vzťahu nikto navrhovateľku nenútil, sama konštatovala, resp. nenamietala v rozhodnom období, že by podmienky ohľadne úverovej zmluvy považovala za neprimerané. Znenie zmluvy začala namietat, až keď sa pravdepodobne dostala do finančnej tiesne, ktorá sama o sebe rozhodne nie je dôvodom pre neplatnosť zmluvy. Je irelevantné v

danom prípade, či jej niekto poradil alebo nie. Za vznik zmluvného vzťahu je preto zodpovedná aj ona, pričom v prípade, že by sa od nej odporca domáhala neprijateľných plnení, mala by právo sa brániť na súde, k tomuto však doposiaľ zo strany odporcu súdnou cestou nedošlo. Nie je rovnako ani známe, či dlžná suma, ktorej sa odporca od navrhovateľky konkrétne domáha, pozostáva vôbec z položiek, na ktoré by odporca nemal zo zákona riadne právo. Nie je preto možným dospieť k záveru, že by navrhovateľke vznikla akákoľvek ujma, pretože takýmto rozhodnutím by sa účastníci konania objektívne dostali do nerovnovážneho postavenia v neprospech odporcu (citácia odôvodnenia z rozsudku OS Nitra zo dňa 14.04.2011. sp.zn. 25C/244/2010).

V tomto smere treba preto jednoznačne konštatovať, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti jej nároku uplatňovaného v tomto konaní voči odporcovi a tým pádom ani nepreukázala súdu nevyhnutný naliehavý právny záujem.

Je teda zrejším, že predmetné ÚZ sa objektívne nepriečia dobrým mravom a svojím účelom, resp. obsahom neodporujú zákonnej úprave, pričom obsahujú všetky náležitosti predpokladané zo strany príslušnej právnej úpravy účinnej v dobe uzavretia predmetných ÚZ.

Zo strany odporcu teda nedošlo k porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa a tým ani k naplneniu znenia § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z. z., navrhovateľke tak neprislúcha právo na primerané finančné zadostučinenie.

Je potom prinajmenšom absurdným, že navrhovateľka požaduje akési finančné zadostučinenie od odporcu v tomto konaní, pričom si je sama vedomá toho, že naopak práve ona je dlžná na plnení odporcovi, čo mimochodom i sama priznala v podanej žalobe.

Vzhľadom na uvedené podľa odporcu predmetná úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje ustanovenia uvedené v § 53 ods. 1 OZ, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Rozhodne nemožno uvedenú úverovú zmluvu klasifikovať ako zásadné porušené práva. Úverová zmluva bola uzavretá v súlade so znením zák. č. 129/2010 Z. z., obsahuje všetky náležitosti a informácie predpokladané týmto zákonom. Pokiaľ by však aj napriek tomu súd považoval niektorú z napadnutých zmluvných ustanovení ako neprijateľnú podmienku, je tato podmienka podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neplatná, samotná úverová zmluva samotná zostáva naďalej platná podľa ust. § 41 OZ a klient sa nezbaví svojej povinnosti splatiť svoje záväzky z riadne existujúceho zmluvného vzťahu. Ako už bolo uvedené vyššie, napádanie zmluvných podmienok zo strany navrhovateľky je len účelovým krokom, ktorý jej má umožniť vyhnúť sa preukázateľnému plneniu jej zmluvných povinností voči odporcovi. Odporca záverom sumárne konštatoval ďalšie tak formálne, ako i materiálne nedostatky petitu podanej žaloby:

- navrhovateľka reálne nepodložila ňou tvrdený záver o vzniku, resp. výške ujmy, ktorá jej mala vzniknúť v súvislosti so zmluvným vzťahom s odporcom, na základe ktorého si na odporcovi nárokuje primerané finančné zadostučinenie,

- navrhovateľka sa relevantne a dostatočným spôsobom nevysporiadala s tým, na základe čoho by mal súd pristúpiť k určeniu neplatnosti celej ÚZ č. XXXXXXXXXXXX a ÚZ č. XXXXXXXXXXXX, eventuálne k označeniu neprijateľnosti (neplatnosti) ňou špecifikovaných zmluvných podmienok.

Na základe vyššie uvedeného odporca žiada, aby súd po vykonanom dokazovaní návrh zo dňa 09.01.2012 podaný k tunajšiemu súdu v predmetnom konaní zamietol v celom rozsahu, nakoľko vo vyššie uvedených prípadoch nebolo objektívne preukázané, že ustanovenia úverových podmienok možno považovať za neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách preto, že by zakladali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa v jeho neprospech, čo by v konečnom dôsledku malo mať dokonca za následok neplatnosť ÚZ ako celkov (nemožno objektívne v danom prípade pristúpiť k aplikácii ust. § 41 OZ). Navrhovateľka rovnako žiadnym spôsobom nepreukázala vznik ujmy, ktorú má finančné zadostučinenie sanovať (je zrejším, že z napadnutého znenia úverových podmienok takáto ujma nevyplýva resp. že by existencia týchto zmluvných ustanovení bola spôsobilá ich jej privodiť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, výsluchom navrhovateľky a odporcu, oboznámením sa s úverovými zmluvami č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.9.2010 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.3.2011 a z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka a odporca uzatvorili dňa 22.9.2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a dňa 3.3.2011 č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorých navrhovateľke boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.000,- Eur (zmluva č. XXXXXXXXXXXX) a vo výške 950,- € (zmluva č. XXXXXXXXXXXX). Odporcovi ku dňu podania návrhu na začatie konania uhradila navrhovateľka sumu 2.000,- Eur titulom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a sumu 313,60 Eur titulom zmluvy č. XXXXXXXXXXXX.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledovne :

Navrhovateľ je spotrebiteľom, a to v zmysle § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka podľa ktorého spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Odporca je dodávateľ, a to v zmysle § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka podľa ktorého dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách však treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah (zmluvu), ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa spravidla uzaviera tak, že obsahuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje iba takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa.

Navrhovateľka sa domáha určenia neplatnosti úverových zmlúv, ktoré uzavrela s odporcom. V prípade akejkolvek určovacej žaloby je navrhovateľka povinná preukázať naliehavý právny záujem.

Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem (§ 80 písm.c/ O.s.p.).

Za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm.c/ O.s.p. považuje súdna prax aj žalobu o neplatnosť právneho úkonu, ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia (porovnaj aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 224/2008).

Pri skúmaní podmienok uvedených v § 80 písm. c/ O.s.p., umožňujúcich riešenie práva, resp. právneho vzťahu súdnym rozhodnutím treba vychádzať z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, pôžičke má žalobca - spotrebiteľ (ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločenstiev, v nie poslednom rade i domáca právna úprava), pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). Jeho postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty; ktorá je v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). (citácia časti uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2009, č.k. 1MCdo 1/2009).

Vzhľadom na uvedené má okresný súd za to, že navrhovateľka ako slabšia strana zmluvného vzťahu v tomto prípade má právo domáhať sa vyslovenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, čím dosiahne istejšie postavenie v tom, aká je skutočná výška svojho dlhu, práve v prípade ako je tento, keď navrhovateľka vyjadrila niekoľkokrát ochotu plniť svoj dlh voči odporcovi, jeho existenciu uznáva, pričom má závažné výhrady voči jeho výške. V prípade, že by súd rozhodol o neplatnosti oboch týchto zmlúv, navrhovateľka má dostatočný podklad na to, aby plnila svoj dlh v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a odporcovi by vrátila to, čo jej on poskytol bez ďalších sankcií v akejkolvek podobe. V prejednávanej príhode by sa tak prinajmenšom úplne a bez ďalšieho vyjasnil vzťah navrhovateľky a odporcu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorá bola splatená v rozsahu poskytnutých finančných prostriedkov, čím by kontaktovanie odporcu výzvami, ktoré navrhovateľka predložila, bolo neoprávnené a odporcom po prijatí

záveru o neplatnosti zmluvy aj nevymáhateľné. Súd preto prijal záver o tom, že naliehavý právny záujem navrhovateľky je v prejednávanej veci daný.

Následne súd pristúpil k súdnemu prieskumu predložených spotrebiteľských zmlúv:

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa teda vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. V odseku 1 § 53 Občianskeho zákonníka teda zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V odseku 1 zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Čo treba rozumieť "značnou nerovnováhou", možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok upravených v odseku 4 § 53 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka je príkladný. Podstatným pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky je, že spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 153 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Predmetná úverová zmluva obsahovala množstvo ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd určil, že sú neplatné z dôvodu neprijateľnosti a tieto výslovne uviedol vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Súd na prejednávaný prípad aplikoval § 41 Občianskeho súdneho poriadku v jeho eurokonformnom výklade s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Čl. 6 je kogentným ustanovením (rozsudky Európskeho súdneho dvora ASTURCOM, MOSTAZA CLARO), ktoré požaduje, aby spotrebiteľa nezaväzovala zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok.

Predmetná úverová zmluva je podľa názoru súdu neplatná ako celok nakoľko sa prieči dobrým mravom aj podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Výkon (realizáciu) subjektívnych práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov možno vnímať ako právo každého správať sa (konať či nekonať) spôsobom, ktorý mu umožňuje zákon alebo ktorý vyplýva zo zmluvy či z rozhodnutia štátneho orgánu, a možnosť domáhať sa svojich práv. Výkon práva alebo povinnosti však predpokladá existenciu takéhoto práva či povinnosti. Aby určitý subjekt mohol svoje subjektívne právo vykonať (či vykonávať), musí ho mať. Ak vznikne spor o to, či mu toto právo patrí, alebo nie a dohoda nie je možná, musí o tom rozhodnúť súd.

Výkon práva musí byť právom dovolený (aprobovaný).

Výkon práv a povinností však nemožno chápať absolútne a neobmedzene. Obmedzenie výkonu subjektívnych práv je dané predovšetkým právom na výkon subjektívnych práv iných subjektov. Nezáleží

na tom, či ide o výkon práv rovnakého druhu alebo nie. Každý je teda pri výkone svojho práva povinný dbať aj na to, aby neznemožnil či nerušil výkon práv iných. Preto zákon ustanovuje, že výkon práv a povinností nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných osôb a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Zákon ustanovuje základné pravidlá a spôsob výkonu subjektívnych práv a povinností. Ide o pravidlá, ktoré vyplývajú zo zásady, že subjektívne práva a povinnosti nemožno vykonávať neobmedzene. Táto všeobecná zásada zakotvená vo vyššie uvedenom ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pojem dobré mravy síce zákon nedefinuje, ale vo všeobecnosti možno hovoriť o pravidlách hmotného charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Ide tu teda o úpravu zakazujúcu taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi, a o vzájomné rešpektovanie výkonu práv a povinností medzi subjektmi a potrebnú mieru tolerancie, a to všetko vo vhodnej miere a únosnosti.

Podľa názoru súdu už len drobné písmo použité v tejto zmluve a v úverových podmienkach, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, ktoré písmo má za následok, že aj súd musel použiť optickú pomôcku, aby vôbec sa oboznámil s jej obsahom, prekračuje mieru únosnosti, mieru slušnosti, ohľaduplnosti a podľa názoru súdu je použité zo strany odporcu výlučne s cieľom doslovne „odradiť“ spotrebiteľa, aby sa vôbec riadne oboznámil s jej obsahom využívajúc jeho slabšie postavenie.

Rozpor s dobrými mravmi súd videl aj v samotnom obsahu úverových podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pretože tieto obsahovali neprimerané veľké množstvo neprijateľných podmienok.

Aj preto súd určil, že predmetná úverová zmluva je neplatná ako celok pre hrubý rozpor s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Navrhovateľka si uplatnila aj právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 Eur. V tejto časti bol návrh navrhovateľky zo strany súdu zamietnutý, aj keď ustanovenia úverovej zmluvy boli v uvedenom rozsahu v rozpore so slovenským či európskym právom. K uzavretiu zmluvného vzťahu nikto navrhovateľku nenútil, peniaze jej boli zo strany odporcu poskytnuté a tieto navrhovateľka minula pre osobné potreby. Znenie zmluvy začala namietat až keď sa dostala do finančnej tiesne, ktorá sama o sebe nie je dôvodom pre neplatnosť zmluvy. Je irelevantné, či jej niekto poradil alebo nie. Za vznik zmluvného vzťahu je teda zodpovedná aj ona, pričom v prípade, že by si od nej odporca vymáhal neprijateľné plnenia, by sa mala právo brániť na súde, k tomu však zatiaľ nedošlo. To, že veriteľ kontaktuje svojho dlžníka za účelom domáhania sa plnenia svojej pohľadávky je jeho právom, a preto vznik ujmy navrhovateľky nebol súdu preukázaný.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).